Книжевни бесѣди

К. 41, 4 (XXIV) 1847

~~Отъ~~ ~~кд~~ Имами да се издадатъ нѣкои нови книги, тукашни въ провинцията нашъ ъгълъ не знаемъ и не слушами нищо, а дѣ ще чуемъ. Тука не се чуе освѣнъ единичкия български гласъ който ~~[illegible]~~ и въ най-затънтения кюшекъ дохожда и се вмъква като ни увѣряватъ даромъ и безъ пари, или може би нагдѣ нѣкои се сумняватъ цѣната му даже събере админи сравнителнимъ образомъ, какимъ то ~~[illegible]~~ образомъ или безобразието се пораждава. Но то ще ни каратъ пѣсенъ немарѣбота. Слушаме се́ едно нѣщо само не можемъ да не забѣлѣжимъ на гласа, и то е че изкрадоха сѣкакъвъ и нѣкакъ гласъ ами като пусто ручило на сандраще гайда, напослѣдокъ се вижда че пресипналата която го е морила до сега въземе да се проявятъ у него и припадки нѣкои на бѣса. За които ние не можемъ друго да кажемъ освѣнъ: ~~[illegible]~~ блазѣ на гласа! че и бѣса като го хване — казахъ и сега

Въ кратката наша разходка до София ние чухми и научихми са че издаваний въ Пловдивъ журналъ „Наука" е излѣзълъ вече до петъ и шесть книжки. Въ нашето прѣбивание въ Трѣвна и Дрѣново, ние напусто търсихми и питахми за тѣзи книжки, които искахми да видимъ и да прочетемъ, и ако можемъ да искажемъ едно какво мнѣние за тѣхъ споредъ впечатлѣнието, което би произвело на насъ съдържанието имъ. Но неумѣстително нѣщо! Ни въ Трѣвна дѣто се отправдава свидѣтелството ~~на~~ порасатъ, ни въ Дрѣново дѣто помѣщава три пѫти въ недѣлята кръстосва криволичното село и телеграфа бръмчи срѣдъ него ни една книжка на намѣрихми. А забѣлѣжете че въ двѣтѣ голѣми села, които претендиратъ на градовце и едно друго се надварятъ кое да се домогне до тази честь има троекласни нарицани училища, а ~~[illegible]~~ дано ма ~~[illegible]~~ едно отъ тѣхъ ни единъ брой ни една книжка отъ единичкия Български журналъ, ~~[illegible]~~ нѣма журналъ който всяко училище ~~[illegible]~~ и всякой учитель трѣбваше да има. Като забѣлѣжихъ това на нѣкои отъ настоятелитѣ на речените училища, азъ останахъ смаянъ отъ циническия отговоръ който ми дадоха: Ний не можемъ да съберемъ пари да платимъ на учителитѣ че и за книги ли да даваме да имъ купуваме? Нека си купятъ; плащаме имъ както не сме имъ плащали другъ пѫть, дѣто ще даватъ паритѣ си за трефа и за даидаръ по кафенетата, нека си купятъ каквито имъ книги трѣбватъ. ~~[illegible]~~ Нѣмаше какво да имъ кажа, поспинахъ само та ~~казахъ~~ рекохъ: Кога е тъй не бива да се сърди когато ученицитѣ ~~[illegible]~~ отъ трекласнитѣ ви училища, като идатъ за гимназията въ Габрово ги турятъ пакъ въ първий класъ.

[illegible]

[stamp] ... СОФИЯ